

iPure^{CZ}

Foldables přicházejí? | Apple 2020 #2 | O Koloději #2
Kdy a proč bezdrátově? | Moovit v MHD

iPure.cz 171/2021, pátý ročník | **Šéfredaktor a zakladatel:** Filip Brož

Redakce: Jan Březina, Jan Pražák, Marek Hajn, Daniel Březina, Jura Ibl, Karel Oprchal, Michael Vita, Jiří Matějka, Jan Netolička, Karel Boháček, Martin Adámek

Editor: Marek Nepožitek | **Překlad:** Ondřej Pikrt

Grafická úprava a sazba: Cinemax, s.r.o., www.cinemax.cz

iPurecz, s.r.o., IČ: 06481663 | **Kontakt:** redakce@ipure.cz

Do budoucnosti ohnutí

Editorial ■ Marek Hajn

Můj první editorial v roce 2021 a zároveň číslo, ve kterém otevírám velké téma, jemuž se budu nějakou dobu v iPure věnovat. Nejen písemnou formou v magazínu, ale i mluveným slovem v podcastu. Možná se to dnes ještě nezdá, ale myslím si, že takzvaná „foldables“, tedy ohebná zařízení, respektive zařízení s ohebným displejem, jsou budoucnost.

Možná se pletu a jde jen o slepou vývojovou větev, ale možná nás čeká další menší revoluce. Uvidíme. Tak či tak, je zajímavé tento segment sledovat a taková zařízení používat. Více si ale přečtete v mém článku a můžete se těšit na další pokračování. A mimochodem, úvodník tohoto čísla iPure píšu pohodlně na Z Fold 2.

Ačkoli je iPure o technologiích i jiných výrobců, nesmíme zapomínat na Apple. Přeci jen je to hlavní zaměření magazínu. Honza Pražák si připravil pokračování svého shrnutí roku 2020 ve světě Apple. Asi si to neuvědomujeme, ale stalo se toho opravdu hodně, a je tedy dobré si připomenout hlavní události.

Přiznám se, že nevím, jak je složité používat v ČR jakoukoli formu MHD. Přes všechna ta omezení to ale snadné asi nebude. Recenze aplikace Moovit od Martina Adámka by mohla pomoci nejen hendikepovaným. Sám se těším, až ji v létě v Praze vyzkouším. Doufám, že se tam konečně dostanu.

Karel Oprchal se ještě hlouběji podíval do světa bez drátů. Sluchátka, nabíječky a další. Kdy se vyplatí zahodit dráty a kdy naopak nejsou na škodu?

Víte, jak poznáte, že Filip je nadšený ze svého iPhone 12 Pro Max? Tak, že si připravil další neotřelý článek plný detailních zkušeností. Filip je nezmar, stejně jako jeho 12 Pro Max, ze kterého dokáže vyždímat maximum. Však se podívejte sami na dalších stránkách nového iPure. Já se zatím loučím a brzy se budu opět těšit na shledanou. Příjemnou zábavu přeji.

| Foldables #1

Magazín ■ Marek Hajn

Svět se mění a my s ním. Změnil se před lety, když Steve Jobs na pódiu pronesl a zopakoval svou památnou větu, kterou zpočátku nikdo nechápal. Vzápětí světu ukázal první iPhone. V tu chvíli nikdo z nás, a možná ani Steve sám, netušil, jak moc ta chvíle změní svět. Po letech přichází další změna. Doufejme. Je totiž potřeba více než kdy dříve.

Vzpomínáte na legendární komunikátory Nokia? Nebo věčka Motorola? Původní Razr byl trhák. A nejen ten, věčka v té době dělal kde kdo. Nokia, Samsung, Sony Ericsson a další výrobci, z nichž mnozí skončili v propadlišti dějin. Bohužel. Opuštěte mi v tuto chvíli lehce nostalgické okénko. Mně ta doba zajímavých telefonů prostě hrozně chybí.

Byl to styl. Byl to trend. Skládací telefony, hlavně věčka, chtěli snad všichni. Pokud jste neměli věčko, přicházeli jste o hodně. Byla to doba zajímavá. Doba pestrá na telefony různých typů, tvarů a konstrukcí. Pevné, skládací, vysouvací. Bylo z čeho vybírat.

A pak přišel iPhone. Neberte to nijak zle. iPhone zcela bez debat způsobil revoluci ve světě mobilních telefonů, ale také způsobil tu neskutečnou nudu, se kterou jsme se v posledních letech potýkali.

Nudu? Ano, nudu. V podstatě každý telefon, který za poslední roky přišel na trh, byla nudná placka bez špetky invence. Na přední straně displej. Na bocích tlačítka. Na zádech foták a logo. Jen

velmi omezeně se výrobci snažili své výtvoři nějak ozvláštnit a odlišit. Zvětšovat displeje a zmenšovat rámečky kolem nich. Vymýšlet zajímavě vypadající moduly fotoaparátů. Měnit materiály a barvy.

Objevily se výjimky, které se snažily o jiný přístup. Výrazně se odlišit od toho hlavního proudu. V podstatě nikomu se to nepovedlo. Nebyl o ně zájem. Trh a poptávka se ubíraly úplně jiným směrem. Být jiný znamenalo být neúspěšný.

Došli jsme do stavu, kdy jsme se rozplývali nad plackami, které, přiznejme si to, nebyly téměř ničím zajímavé. Dávno pryč jsou časy, kdy Nokia měla v portfoliu telefony různých tvarů, barev a koncepcí. Kdy Ericsson dělal telefony s flipem zakrývající klávesnici. S flipem, který umožňoval efektně přijmout a ukončit hovor. T28 s vystřelovacím flipem. T39 s magnéziovým rámem a masivní anténou měl prostě styl. Pamatujete? Ano, byly jinak plastové, měly malé displeje s příšerným rozlišením a ve srovnání s dnešními zařízeními neuměly nic. Ale měly styl a měly ho sakra hodně.

Dnes nosíme po kapsách věci, které mají stonásobek výkonu počítače, se kterým NASA poslala Neila Armstronga a Buzze Aldrina na měsíc. Ale vypadají všechny takřka stejně a vytratil se styl, šmrnc, zábava.

Je to svým způsobem pochopitelné. Svět se změnil a vydal se jiným směrem. Displej telefonu je bránou do světa, a to doslova. Pro mnoho lidí platí: „Čím větší, tím lepší.“ Obecně jsme se v mnoha dalších oblastech dostali k „Čím víc, tím líp.“ Jádra

Po kapsách nosíme věci, které mají stonásobek výkonu počítače, se kterým NASA poslala Neila Armstronga a Buzze Aldrina na měsíc.

procesoru, výkon, RAM, interní paměť, čočky fotoaparátu, rozlišení fotoaparátu a tak dále a tak dále.

Zapomněli jsme, že méně je mnohdy více. Že ta téměř sedmipalcová placka s hmotností skoro dvě stě gramů, která nás tlačí v kapse, musíme ji vyndat z kalhot, když si sedáme a kterou nemáme kam dát, když jdeme v létě na zahrádku na pivo jen tak v kraťasech, nemusí být úplně optimální volba.

Ano, iPhone 12 mini nebo iPhone SE 2020 jsou cesta. Ale právě na úkor rozměrů displeje, o kterém nám tak často jde. Takže, kudy kam? Kde udělat kompromis?

Zařízení skládací konstrukce se v té době těšila velké oblibě. Zmiňované komunikátory, které byly brány jako chytrá profesionální zařízení, vystřídaly populární databanky, PDA a další podobná zařízení. Sloučily dohromady telefon a právě zmíněná zařízení, která v nějaké podobě pracovala s daty.

Věčka zase zkombinovala větší displej a pohodlnou klávesnici do menšího těla přístroje.

Vzpomenete si, kdy naposledy jste vyťukávali SMS

hezky postaru? Maximálně s pomocí T9? A teď zvedne ruku ten, kdo neví, co to je T9!

Tohle všechno je pryč. Nenávratně? Kdepak. Vrací se to. Jen v trochu jiné, podstatně modernější podobě. V podobě ohebných displejů. Mnoho z vás se ptá, zdali jsou ohebné displeje budoucnost. Můj názor je, že ano. Jsou. Je před nimi ale velmi dlouhá a trnitá cesta.

Průkopníkem v této oblasti je bezesporu Samsung. Jeho zcela první pokus, první generace Galaxy Z Fold, skončil fiaskem. V podstatě ještě dříve, než se dostal na trh. Následovala, řekněme jí jedenapůltá, generace v podobě upraveného Galaxy Z Fold. Vyřešil problémy svého předchůdce a získal si ve světě technologických fandů dobré jméno a vysokou oblibu.

Netrvalo dlouho a Samsung vyrukoval s druhou generací. Překvapivě jihokorejský gigant naslouchal uživatelům a trhu, a Galaxy Z Fold 2 5G vyřešil drtivou většinu problémů svého předchůdce a už nepůsobí jako technické cvičení. Naopak. V mých

očích jde o naprosto plnohodnotný produkt, který je schopen si pro určitý okruh zájemců obhájit i svou na první pohled nesmyslnou cenu.

Cena je totiž jedním z problémů druhé generace Foldu. Dva tisíce dolarů nebo padesát pět tisíc korun za telefon, to je prostě úlet. Co když vám ale takové zařízení dokáže nahradit telefon a tablet? iPhone a iPad? Samsung Galaxy S nebo Note a Galaxy Tab?

Je to vůbec možné? Společně se na to podíváme v příštím článku. Teď ale jdeme dál.

Druhou vlašťovkou ze stáje Samsung bylo věčko Samsung Galaxy Z Flip. Když jsem ho poprvé držel v ruce, padla mi brada. Malé, designově pohledné a dobře udělané věčko, které uvnitř skrývalo displej velikosti mého tehdejšího Note 10 Plus. Svým způsobem na něm nebylo nic špatné a druhá generace, nebo, dejme tomu, spíš jen lehký facelift, přidal podporu 5G, lepší vnitřnosti a pár drobností navrch.

Pak tu máme pokus v podobě Huawei Mate X, který na to jde trochu jinak než Fold a Fold 2. Má jen jeden displej, a ten je na vnější straně zařízení.

V zavřeném stavu je displej zlomený a máte tak dva na vnější straně. Je to správná cesta? Nevím. Původně jsem si myslel, že ano. Pokud ale vezmu v úvahu, jak křehké a snadno zranitelné tyto ohebné displeje stále jsou, myslím si, že schovat ho dovnitř, tak jak to dělá Fold, je aktuálně lepší cesta. Ale budoucnost může samozřejmě vypadat jinak.

Motorola se pokusila navázat na úspěch svého původního Razru a jeho potomků novinkou, která nese stejné jméno. Světlo světa spatřil Razr s ohebným displejem a nedlouho po něm i lehký facelift, který opravil pár chyb prvního modelu a také přidal podporu 5G. První verze trpěla kvůli vysoké ceně a exkluzivní dostupnosti pouze u amerického operátora Verizon. Druhá verze šla s cenou dolů a dostala se do širšího prodeje.

Motorola ale nemá takovou sílu jako Samsung, který minimálně na severoamerickém trhu tlačí své foldables neskutečnou silou. Obrovský marketing a promo. Velmi zajímavé nabídky. Samsung se v maximální možné míře snaží dát široké

veřejnosti vědět, že jeho ohebné telefony jsou cesta do budoucnosti.

Uvedu příklad z vlastní zkušenosti. Před rokem a pár měsíci jsem kupoval Samsung Galaxy Note 10 Plus 5G za cca 1 300 dolarů. O rok a pár měsíců později, při nákupu Galaxy Z Fold 2 5G, mi za něj Samsung nabídl rovných 1 000 dolarů, pokud jim ho pošlu zpět. Neváhal jsem. Na trhu použitých zařízení bych za něj dostal maximálně 500 USD.

A jen pro srovnání. Pokud bych teď chtěl koupit novinku z nedávno představené řady Galaxy S21, za Note 10 Plus by mi Samsung nabídl 650 a za Note 20 Ultra 700 USD. Tlak na foldables je tedy zřejmý. A tipuji, že v letošním roce jich od Samsungu uvidíme víc a za nižší ceny, než které jsme viděli doposud.

Což zcela nevyhnutelně vede k otázce, jestli a kdy se dočkáme iPhone s ohebným displejem a jak bude vypadat. A co iPad? Dávala by taková koncepce u těchto dvou zařízení smysl? Jak na to bude reagovat trh a konzervativnější uživatelé?

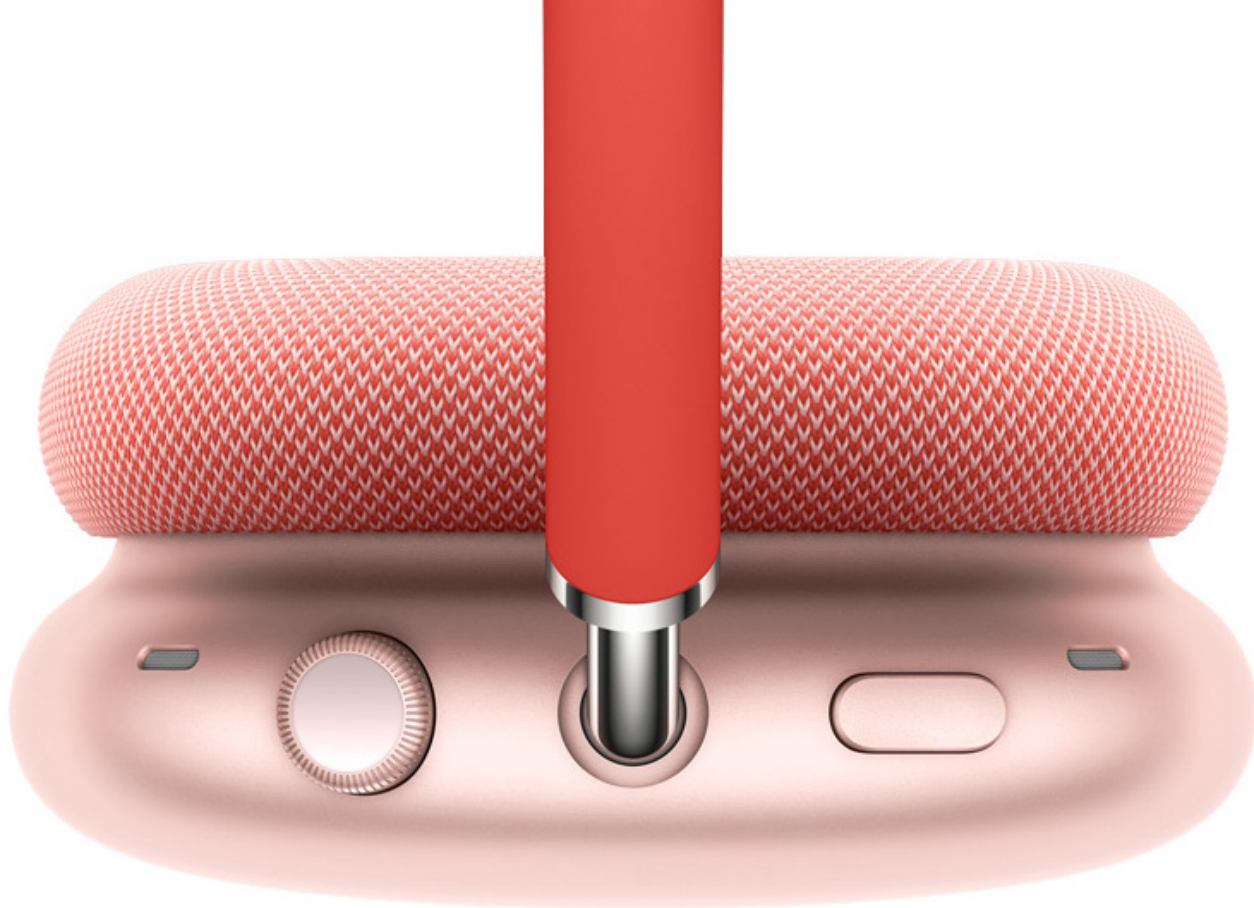
Motorola se pokusila navázat na úspěch svého původního Razru a jeho potomků novinkou, která nese stejné jméno. Světlo světa spatřil Razr s ohebným displejem.

Po velmi krátké zkušenosti se Z Flip 5G a pár týdnů se Z Fold 5G mi obě koncepce dávají smysl. Záleží jen na tom, co chcete, co od takového zařízení očekáváte. Chcete iPhone s velkým displejem, ale zároveň nechcete tahat v kapse velkou placku? Bum. Věčko.

Chcete doslova ultimátní zařízení, na kterém budete moci i částečně pracovat? Bum – iPad, co se složí do velikosti iPhone Pro Max. Tohle je vize jen několika málo příštích let. Toho, co je podle mě vcelku snadno reálné. Pokud se ale podíváme o něco dále do budoucnosti, dovedu si představit displeje, které se nebudou skládat jen napůl, ale vícekrát. Malý telefon tedy rozložíte do velikosti malého nebo velkého tabletu.

A co třeba displeje, které půjdou srolovat, nebo zasunout do těla zařízení. Myslím, že fantazii se meze nekladou a pomalu se postupně dostaneme zpět do stavu, kdy nám trh nabídne nepřeberné množství funkčně a hlavně koncepčně zajímavých zařízení.

Otázkou tak zůstává, kdo bude tím velkým hráčem na trhu. Kdo bude udávat směr. Bude to Samsung, který má aktuálně náskok a udává trend trhu? Přijde Apple s něčím, co nám vyrazí dech a uvrhne Samsung do stínu. Nebo snad Huawei? Další hráč, který má obrovskou sílu. Objeví se někdo nový, kdo přijde s převratnou technologií? Následující měsíce a roky nám jistě napoví.

| Apple 2020 #2

Magazín ■ Jan Pražák

Máme tu další pokračování shrnutí uplynulého roku. Za sebou sice máme nejzajímavější kategorie z minulého čísla, ale nejrychleji rostoucí segmenty máme teprve před sebou. A ty rostly opravdu znamenitě.

Loni v lednu jsme hovořili převážně na téma nově spuštěných služeb Apple TV+, Apple Arcade a zároveň stále přítomného nedostatku většího základního místa na iCloudu. O rok jsme se posunuli – jak si tentokrát vedly služby a nositelné technologie?

APPLE WATCH

Kromě „always on“ displejů se nám v sedmé generaci Apple Watch objevilo i měření hladiny kyslíku v krvi. Je to však natolik zásadní upgrade pro uživatele předchozí generace? Jasně, mnozí z vás mi budou tvrdit, že to není celý výčet novinek, ale sami jistě uznáte, že rozdíl v rychlosti čipů je minimální. Už nejsme na začátku, kdy byl okamžitě znatelný i rozdíl mezi „nultou“ a první řadou.

Druhým důvodem pro upgrade mohla být barva hodinek. Na druhou stranu vám nebudou ladit ani při pořízení modrého iPhone 12 nebo 12 Pro. S červenou jste u řady Pro vlastně úplně mimo. Barevné odstíny každého produktu jsou totiž jiné a musíte být velký příznivec Apple, aby byl pro vás kyslík v krvi prodejním argumentem. Mohlo by se zdát, že si od nás Apple zasloužil akorát anglicky vyjádřený povzdech „meh“.

V České republice navíc nejsou k dispozici prémiové řady Hermès nebo Edition, které nabízí

kvalitnější materiály, samozřejmě za vyšší cenu. Dokonce i na ocelové tělo si musíte nechat zajít chuť. Již jsme si zvykli, že Apple nenabízí v dané kategorii jen jeden produkt. Čím dál více se je snaží rozdělit tak, aby se dostaly do rukou většího počtu uživatelů.

A proto představil levnější model SE. Už přestává platit, že modely SE jsou něčím méně výkonným nebo nedostatečným. Stále se jedná o prémiový produkt, který většině uživatelů stačí. Jsou rychlé, mají stejně velký displej jako vlajková loď a mají stejnou škálu doplňků. Zároveň v nabídce zůstaly i Apple Watch Series 3. Pravda, mají menší displej a starší procesor, ale kdo by to za cenu 5 790 Kč řešil?

Pomohl nějak k lepší známce i software? Nadšenci do sledování spánkové aktivity sice zajásali, ale to, co odlišuje jednotlivé uživatele chytrých hodinek, je možnost přizpůsobení. Většina hodinek vypadá velmi podobně a krom barvy a řemíneků jsou už jen ciferníky tím, co může dát vašim hodinkám určitou unikátnost. Něčím, co vám klasické hodinky, které ukazují pouze čas a datum, jednoduše nenabídnou. Stejně jako v pandemickém roce si mohou uživatelé nechat připomínat správné mytí rukou. Tedy to, co my, kteří žijeme bez hodinek, praktikujeme již od narození.

Jediné, co letos jako neuživatel Apple Watch závidím jejich majitelům, jsou nové zvuky budíku.

Ty by mohly zažít vylepšení i v aplikaci Večerka na iPhoneu. **KDYŽ ALE ZHODNOTÍME CELOU KATEGORII, DOSTÁVÁME SE NA SLUŠNOU ZNÁMKU 3.** To převážně kvůli menší míře inovací ve vlajkové lodi, kterou musela zachránit levnější řada s nijak unikátním softwarem.

NOSITELNÁ ELEKTRONIKA

V nositelné elektronice se nejvíce změnilo až ke konci roku. Ve chvíli, kdy dorazily bez většího oznámení nové AirPods Max. Skvěle zpracovaná náhlavní sluchátka se stejnými vlastnostmi, které nabízí i levnější verze a s barevně sladěným pouzdrem.

Cenově dokáží překvapit, protože za 16 490 Kč se blíží levnějším řadám iPhoneu. Na druhou stranu na trhu neexistují bezdrátová sluchátka, která by hrála skvěle a zároveň se používala takto pohodlným způsobem. Rozhodně si své majitele najdou, a pokud ne, pak půjde třeba o audiofilů preferující kvalitnější poslech, který není založen na bezdrátové technologii.

Co však je třeba zmínit, jsou čím dál častější spekulace ohledně využití pro zdravotní účely. V této oblasti se Apple stabilně pohybuje od uvedení Apple Watch, a tak je nasnadě možné využití sluchátek AirPods pro některé zdravotní metriky. Ve sběru dat

by pomohly Apple Watch a zároveň by jim odebraly část pozornosti. Určitě je to oblast, kterou Apple zkoumá dlouhodobě. **VZHLEDEM K TOMU, ŽE NÁS AKTUALIZACE ZÁKLADNÍCH AIRPODŮ, A NEJSPÍŠ I VERZE PRO, ČEKÁ AŽ TENTO ROK, ZÍSKÁVÁ OD NÁS OBLAST NOSITELNÉ ELEKTRONIKY ZNÁMKU 2.**

APPLE TV

Jak dlouho nás bude Apple ještě napínat? Opět žádný nový hardware v ústředním hubu domácností? Proč?

Jediné, co nám Apple nabízí, je výběr v kvalitě přenášeného obsahu. Rozdíl mezi HD a 4K si cení na 900 korun při 32GB úložišti. Pro mě je to největší zklamání v loňském roce. I když jsem ušetřil investici do nové verze, je to rozhodně oblast, která by si zasloužila vylepšení. Již 4 roky jsme nedostali žádná vylepšení. S tím je třeba něco udělat, jinak ode mě bude Apple nadále dostávat špatné známky. Jasná 5!

Abychom však nebyli krutí, je třeba připomenout, že v Americe pod Apple TV řadí kalifornská společnost i HomePod. A tam jsme přírůstek zaznamenali. HomePod sice zůstává beze změny, ale dostal malého brášku s příjmením mini.

Za cenu přibližně 2 500 Kč se jedná o velmi skladné, ale mocné, zařízení. Má veškeré benefity většího brášky s jedinou drobností, že jej lze

párovat do stereo soustavy pouze se sobě rovnými. Zkombinovat tak můžete dva mini nebo dva klasické HomePody. Chybí mu také analytika v podobě testování polohy místnosti, s ní spojená optimalizace zvuku a nemožnost vytvoření domácího kina při spárování s Apple TV 4K.

Dokáže podle hlasu rozeznat až 6 různých uživatelů a členům domácnosti nabízí spojení novou funkcí Intercom. Na produktových fotografiích mu to s iPhone 12 mini opravdu sluší. Funkcí v tvOS 14 přibylo opravdu pramálo. **A TAK NULOVÉ ZLEPŠENÍ V OBLASTI APPLE TV NAKONEC ZACHRÁNIL MENŠÍ REPRODUKTOR, ABY CELÁ KATEGORIE OBDRŽELA PRŮMĚRNOU 3.**

SLUŽBY

Asi nejobsáhlejší kategorie, kterou Apple téměř každoročně zdvojnásobí. Apple TV+ byla spuštěna na podzim roku 2019, a tak můžeme s menším odstupem hodnotit její první krůčky. Souhlasím

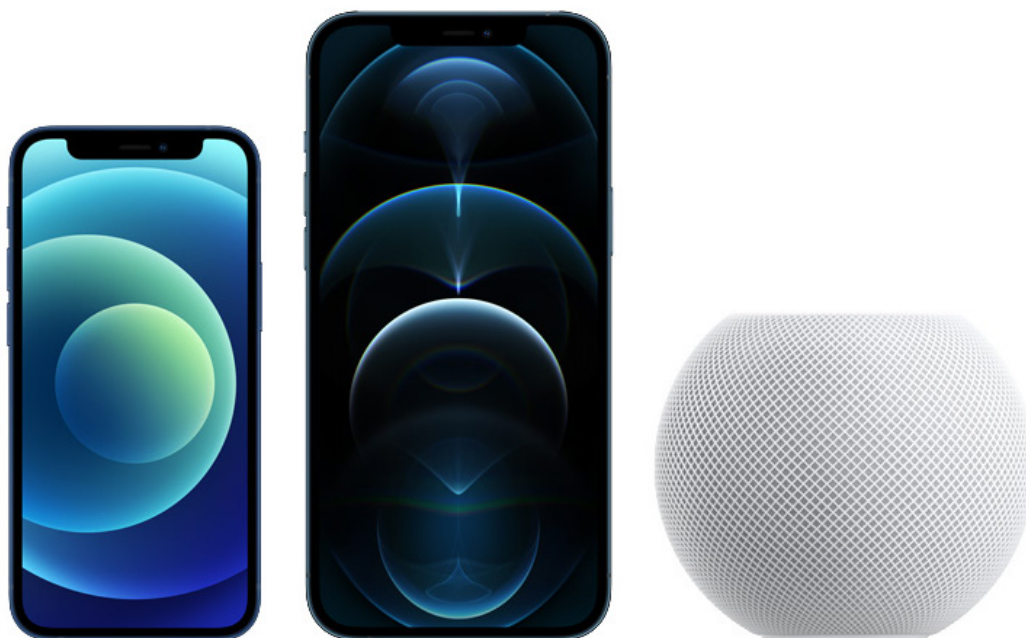
s tím, jak nedávno objasnil i můj kolega, že nás rozhodně nezahltí nekvalitním obsahem.

Na druhou stranu, pandemická situace pomohla tomu, že mnoho uživatelů mělo třeba na takový Netflix daleko více času. Apple TV+ tak nejspíš většina sledujících stihla zkouknout celou. Její katalog není obsáhlý (převážně se jedná o první řady seriálů), ale osobně mi prozatím vyhovoval. Ani děti si nepřišly na své. Filmů nebylo mnoho, což je část, na které by Apple zapracovat mohl. I případnými nákupy.

Apple Arcade se nám mění před očima. Z několika her převážně pro děti se nabídka rozrostla o zajímavé hry i pro dospělejší generaci. Nejedná se už jen o zabavení na pár minut, ale o graficky dobře zpracované hry, které nabízejí otevřený svět. V této oblasti dle mého Apple dostává menší plusové body.

Apple Music neudělala zásadní kroky vpřed, kromě drobných změn v uživatelském rozhraní

Apple Arcade se nám mění před očima. Z několika her převážně pro děti se nabídka rozrostla o zajímavé hry i pro dospělejší generaci.

a pohyblivých artworků. V roce 2019 rostla o 36 %, z roku 2020 známe prozatím jen zprávu o dalších 4 milionech předplatitelů za prvních 6 kalendářních měsíců. Kromě toho je to stabilní služba bez výrazného posunu vpřed, ale i zpět.

Apple News+ v letošním roce vynechám. Naopak velkým lákadlem je v Americe Apple One a Fitness+. Pro našince je sice jedna služba osekáná a druhá zatím v nabídce není vůbec. Pro Apple se ale v celkovém pohledu na služby jedná o perfektní kombinaci, pokud chtějí své uživatele uzavřít do vlastního ekosystému. Jaký budou mít dopad, se dozvíme nejspíš za rok.

Kde ale Apple v posledních letech rozhodně ztrácí dech, je služba iCloud. Každý z nás má ve svém okolí někoho, kdo si musí platit 50 GB prostoru

kvůli nedostatku místa pro zálohování osobních dat. Na kolik je to obchodně promyšleno, na tolik je to stále trnem v oku mnoha uživatelů. I obyčejných 10 nebo 15 GB v základním tarifu by bylo ze strany Applu oceněním nového uživatele. Je škoda, že Apple udělal v oblasti služeb výrazné kroky vpřed, ale u některých spíš přešlapuje na startovní čáře.

CELKOVÁ ZNÁMKA TAŽENÁ NOVINKAMI A ARCADE ZŮSTÁVÁ NA 2.

HOMEKIT

Tady budu stručný. Kromě vylepšení aplikace pro macOS a některých bezpečnostních prvků jsme nezažili mnoho dalších nápadů v této oblasti.

TEDY STÁLE ZA 4.

SOFTWARE

Některé kategorie letos sklízí velkou chválu. Nejinak tomu bude u softwaru. Po fiasku s iOS 13 a macOS Catalina přichází operační systémy, které jsou stabilní a skoro bez chyb. I když iOS 14 kromě widgetů nepřinesl mnoho funkcí, jedná se o verzi, na kterou mohou být inženýři v Applu pyšní.

I macOS Big Sur jsme už několikrát chválili. Designově povedený, přehledný a prozatím stabilní systém. Sám jsem při používání narazil pouze na jednu drobnost a tou je na iPadu rozevření

iCloud v posledních letech rozhodně ztrácí dech. I obyčejných 10 nebo 15 GB v základním tarifu by bylo ze strany Applu férovým oceněním nového uživatele.

všech schránek v aplikaci Mail. Občas se stane, že se nabídka opakovaně vrací do původně vybrané schránky a jediným řešením je ukončit běh aplikace z multitaskingingu. Je to ale taková drobnost, že nad ní mohu s klidem přivřít oči. PRO MĚ JE TO KOMPLETNĚ SKVĚLÁ SKUPINA, KTERÉ DÁVÁM 1 JAKO BIČ.

HARDWARE

Za poslední rok bych se rád zaměřil na dva prvky. Modelovou řadu iPhone 12 a trochu netradičně AirPods Max. Kromě minoritních problémů s barevností displejů u iPhone 12 a 12 mini je to velmi podřadná řada. Nedokážu pochopit, jak se daří Applu vměstnat tolik technologie do čím dál menšího těla. iPhone 12 mini považuji z tohoto pohledu za obdivuhodné zařízení.

Nakolik mnoha lidem přijdou sluchátka AirPods Max předražená, jdou zcela naproti čím dál většímu pohodlí. Jsou také kvalitně zpracovaná, což potvrzují všeobecně pochvalné recenze.

Ve všech laptotech máme magické klávesnice, se kterými konečně nejsou problémy. Je pravda, že na přelomu roku se objevily zprávy o chybě s Bluetooth u Maců s M1. Přesto je úžasné, jak se Applu povedlo dát dohromady tento komplikovaný čip, který je nově mozkiem celého počítače. CELKOVĚ

PRO TUTO KATEGORII PĚKNÁ 2.

Apple začal skvěle s čipem M1 a my se jen můžeme těšit na další verze. iPhone 12 představil nejširší nabídku jedné modelové řady, ze které si vybere opravdu každý.

SOUHRN

Loňský rok 2020 byl převážně povedeným rokem. Apple začal skvěle s vlastním čipem Apple Silicon M1 a my se jen můžeme těšit na další verze. iPhone 12 naopak představil nejširší nabídku jedné modelové řady, ze které si vybere opravdu každý.

Uvidíme, jak se mu bude dařit i na poli právních bitev, které se většinou táhnou několik let. V minulém roce se musel vyrovnat i s pandemickou situací, která ovlivnila především představování nových produktů. Posun do online světa se však povedl a každá keynote byla zábavná a rychle odsýpala. Chválím celkový posun vpřed při zachování DNA společnosti. Pro kalifornskou společnost to byl skutečně povedený rok.

O obru Koloději a malém zázraku #2

Magazín ■ Filip Brož

Malý zázrak roku 2020. Poslední slova kolegy Honzy Pražáka z předchozího dílu tohoto článku. Já bych vám rád ukázal druhý břeh – Velký zázrak roku 2020 aneb O obru Koloději. O iPhone 12 Pro Max jsem psal samostatnou recenzi. Od té doby se toho mohlo hodně změnit. Anebo ne?

Větší je vždy lepší, alespoň u mě to vždy platilo a platí. Již od prvního pluskového modelu (iPhone 6 Plus) jsem si zvykl používat velký displej. Změna (nevyhnutelná) přišla akorát s iPhone X. Sem tam jsem vyzkoušel i menší displej, například 3 týdny jsem používal iPhone 12. Vždy jsem se však pokorně a rád vrátil na velký displej.

Nechci tvrdit, že velký je vždy lepší, což se ostatně [pokoušel ukázat Honza](#). Jde o váš život a způsob použití. Stejně činnosti a workflow uděláte na základním iPhone SE i na iPhone 12 Pro Max. Je to jako s auty. Každé vás odveze z bodu A do bodu B. Záleží jen na vašem komfortu a přidávaných funkcích. Stejně je to u telefonů a dalších zařízení.

APPLE PRORAW

Paradoxně musím říct, že se toho v případě [iPhone 12 Pro Max](#) moc nezměnilo. Dostali jsme jen podporu formátu Apple ProRAW. Pravděpodobně všichni známe formát JPEG či HEIC. JPEG je klasický formát, na který fotí nejen chytré telefony, ale i profesionální fotografická zařízení. V případě HEIC jde o speciální formát, který vaše výsledné snímky zkomprimuje do menšího datového souboru. Výsledek? Více volného místa na úložišti.

Troufám si tvrdit, že v případě iPhone větší na z vás fotí klasicky do JPEG či HEIC. Do formátu RAW jste mohli fotit i v minulosti, avšak potřebovali jste k tomu nějakou aplikaci třetí strany, například Halide. Následně jste mohli zpracovávat a editovat fotky v RAW, a to přímo v iPhone.

Zjednodušeně řečeno – RAW obsahuje nezpracovaná data zachycená senzorem, čemuž odpovídá i velikost. Jakmile jsem na svém iPhone 12 Pro Max zapnul Apple ProRAW jedna fotka měla klidně i 29 MB, přitom klasická fotka ve formátu JPEG zabírala jen 2,5 MB.

Oproti JPEG vám však ProRAW dá mnohem více možností pro editaci, pokud víte, co editovat. V praxi tak dle mého nemá smysl mít nový formát ProRAW zapnutý pořád. Využívejte ho jen tehdy, když víte, že fotku budete dále zpracovávat, a panují například zhoršené světelné podmínky. Ideální je to v případě noční fotografie, kde z formátu ProRAW vytáhnete více detailů. Vhodné použití může být i v případě portrétů či krajiny. Záleží také na tom, jak zruční fotografové jste.

Důležité je zmínit, že formát Apple ProRAW je zatím kompatibilní jen s iPhone 12 Pro a 12 Pro Max. Nenaleznete ho na jiných modelech, ať už jde o iPhone 12, 12 mini či iPhone 11 nebo starší. Pro aktivování funkce stačí navštívit

NASTAVENÍ – FOTOAPARÁT – FORMÁTY a dole zapnout ProRAW.

Jakmile spustíte nativní aplikaci Fotoaparát, uvidíte nahoře symbol RAW. Když na něj tapnete, můžete nastavit, zda je formát RAW zapnutý nebo vypnutý.

Jak už jsem uvedl, doporučuji ho pro drtivou většinu případů nechat vypnutý. Rychle byste mohli přijít o místo ve svém úložišti či iCloudu. ProRAW využívá DNG formát, který zachovává mnohem více dat a větší dynamický rozsah pro pozdější zpracování. Snáze pak můžete editovat expozici, vyvažovat bílou či vytáhnout více detailů.

Výhodou je, že formát Apple ProRAW je plně kompatibilní nejen s nativní aplikací Fotky, ale i například s Adobe Lightroom. Můžete tak pomoci vašeho iPhone 12 Pro vyfotit noční oblohu do formátu RAW a následně snímek editovat v Lightroomu či jiné aplikaci, která RAW podporuje.

Vřele doporučuji to vyzkoušet. Schválně udělejte stejnou fotku – jednou ve formátu JPEG a jednou v ProRAW. Poté běžte do úprav a editací ve Fotkách a sami uvidíte rozdíl. Jednotlivé posuvníky vás pustí do větších hodnot a v případě ProRAW bude vaše fotka kvalitnější co do objemu dat.

OCHRANA

Apple ProRAW mě baví a je to jediná věc, která je jiná a nová, oproti mé [původní recenzi](#). Na iPhone 12 Pro Max jsem také nalepil ochranné sklo. Již asi víte, že Apple u nových telefonů začal používat jiný postup výroby. Výsledkem je to, že by váš iPhone měl vydržet pád z výšky, ale to za cenu toho, že se displej snáze poškrábe. Jsou to jen vlasové škrábance, ale jsou vidět. Beru to jako daň za vyšší odolnost při pádu a fakt daný technologií, se kterým nic neudělám.

Nejčastěji pak nosím iPhone 12 Pro Max bez krytu. Otestoval jsem řadu ochranných pouzder,

Ideální využití je v případě noční fotografie, kde z formátu ProRAW vytáhnete více detailů. Vhodné použití může být i v případě portrétů či krajiny.

Největší devízou velkého iPhoneu je samozřejmě baterie a její výdrž. Někdy je až nemožné telefon vybit, pokud však nestrávíte 9 hodin v aplikaci Clubhouse nebo nehrajete online Call of Duty.

například od **FIXED**. Velmi se mi líbí minimalistické a tenké kryty, které váš iPhone opticky nezvětší. V ruce nekloužou a telefon chrání proti poškrábání. Vyzkoušel jsem také originální kožené kryty od Applu. Vždy jen záleží na vašem vkusu.

5G A POKRYTÍ

Také se nám v Praze rozšířil signál 5G. Jsou nové lokace, kde můžete zachytit rychlejší připojení k internetu. I z toho a mnoha dalších důvodů jsem si aktivoval neomezená data. Občas se přistihnu, že i doma nebo na návštěvě vypínám Wi-Fi a jedu na svá data. Proč ne...

LZE HO VŮBEC VYBÍT?

Díky velkému displeji mohu pohodlně konzumovat jakýkoliv obsah, hrát hry nebo vyřizovat kancelářskou práci. Největší devízou velkého iPhoneu je samozřejmě baterie a její výdrž. Někdy je až

nemožné telefon vybit, pokud však nestrávíte 9 hodin v aplikaci **Clubhouse** nebo nehrajete online Call of Duty. Na druhou stranu nabíječky a energie jsou všude kolem nás. Nabívám nejen doma, ale i u nás ve studiu, v autě či na cestách.

Ani mé ruce se moc nezměnily, takže stále mohu iPhone 12 Pro Max ovládat jednou rukou a celkem obstojně dosáhnout do krajů displeje. Dvojitý úchop je jistota. Myslím si, že iPhone 12 Pro Max není pro masu. Pokud chcete menší telefon a maximální funkce, běžte do iPhoneu 12 Pro. Pokud máte rádi minimalismus, je tu **iPhone 12 a 12 mini**. Pro vše ostatní je tu model Max.

iPhone 12 Pro Max s odstupem času funguje stále stejně, tedy v mém případě perfektně. Je to mé nejoblíbenější a nejosobnější zařízení vůbec. Denně na něm trávím nejvíce času. Mohu se koukat na filmy nebo vyřizovat hovory, ale stále mě baví design i funkce fotoaparátu. Prostě miláček.

Kde dráty nejsou potřeba

Magazín ■ Karel Oprchal

Jedním z postřehů, které jsem uvedl ve svém minulém článku, bylo, že se nevyplatí si kupovat levná bezdrátová sluchátka. Za takovou cenu výrobce není schopen poskytnout dost solidní hardware, aby se vyplatilo upustit od drátů. Pojdme dnes tento problém uchopit více zeširoka a podívat se na otázku bezdrátových zařízení jako takovou. V jakých případech je ztráta kabelu skutečným benefitem?

Z mé otázky vyplývá, že tomu tak není ve všech případech. Jsou četné scénáře, kdy je propojení kabelem jediným možným či smysluplným řešením a jsem dokonce přesvědčen, že tomu tak bude navždy. Odpověď přináší fyzika, která je neúprosná. Ať už se bavíme o kabelech pro napájení nebo přenos dat (to jsou jediné dva důvody, proč potřebujeme dvě zařízení propojit), téměř vždy můžeme narazit na situaci, kdy se bezdrátová komunikace z určitého důvodu nevyplatí. Může za to moci ať už potřeba nabíjet baterii bezdrátových zařízení, či ztráta kvality signálu, nebo dokonce fyzická nemožnost jeho přenosu. Veškerá bezdrátová zařízení jsou mnohem složitější, což je i přes jejich výhody dělá nákladnějšími a sekundárně i komplikovanějšími, čímž se stávají mnohem náchylnějšími k poškození. Nemluvě o degradaci baterií a jejich citlivosti třeba na teplotu okolí, což mnohdy znemožňuje jejich funkčnost. Kolem a kolem však ztráta kabelu přináší především v případě mobilních zařízení svobodu, kdy pohodlí používání nějakého zařízení bez nutnosti s sebou tahat kabel mnohdy převáží i ta omezení či nové povinnosti, které odstraněním kabelu nevyhnutelně vzniknou. Bezdrátová budoucnost je bezpochyby slibnou představou, která nejednomu minimalistovi dělá dobře, jen ji bohužel nemůžeme brát úplně vážně.

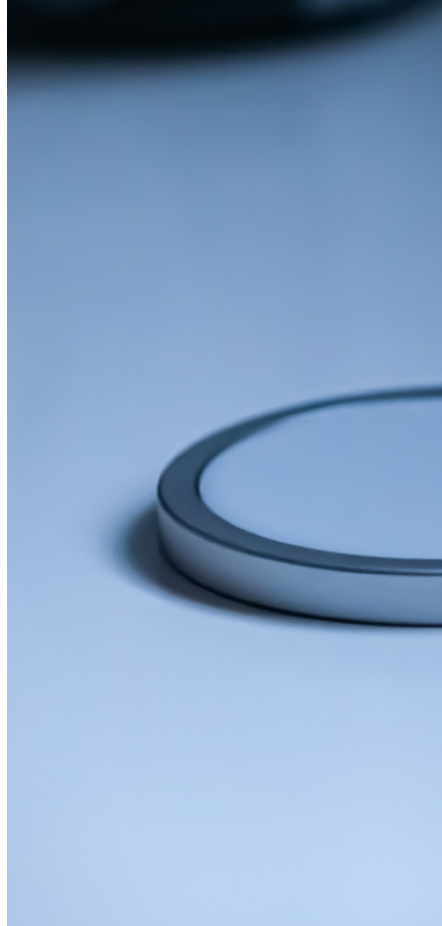
VZDUCH NA TO NESTAČÍ

A to jak v případě napájení, tak co se týče přenosu signálu. V tuto chvíli žijeme ve světě, který v podstatě z jedné poloviny jede přes kabel, a z druhé poloviny spoléhá na bezdrátovou komunikaci. Základem všeho je spojení světa kabely, na jejichž infrastrukturu je možné se připojit pomocí konkrétních přístupových bodů. Bezdrátová řešení by bez kabelů nemohla fungovat. Nemám na mysli, že každý iPhone nevyhnutelně musí mít jak přípojku pro Lightning, tak na zádech připojení MagSafe, ale i tento příklad nám dokládá, že fungování bez kabelů není absolutně správné řešení. Abychom mohli vytvořit bezdrátový přístupový bod, ať už je to hotspot pro Wi-Fi, televizní vysílač, buňka BTS pro šíření telefonního signálu či nabíječka Qi, je nutný signál, který chceme dále šířit bezdrátově, přivést kabelem. Základem vši stability a veškerého pokrytí je drátové připojení.

Představte si váš počítač. Aby fungoval, musíte do zdroje připojit napájecí kabel ze zástrčky ve zdi. To zdaleka není žádný zastaralý trend, který dřív nebo později zmizí, ale nejjednodušší a nejlépe fungující řešení přenosu elektrické energie. Ta se poté pomocí dalších fyzických spojení, ať už jsou to kabely či různé konektory, rozvádí ze zdroje k dalším komponentům počítače a prochází kondenzátory, které pomáhají regulovat množství proudu a napětí, aby se váš procesor nebo operační paměť neuškvářily. Každý komponent si v závislosti na momentální zátěži žádá od zdroje často se měnící množství energie, které jim musí být dodáno v podstatě okamžitě, jinak chod nebude stabilní, či počítač úplně přestane fungovat. Zdroj počítače musí proto mít neustále přístup k dostatečnému množství energie, kdyby ho náhodou bylo potřeba. Spotřeba energie ze sítě se často mění, tudíž síť musí být na tyto výkyvy dimenzovaná. Úplně nejhorší případ jsou nejvíce náročné spotřebiče jako sekačky, mikrovlnné trouby, vysavače či rychlovarné konvice, které potřebují krátkodobě obrovské množství proudu. Z toho důvodu je potřeba proud přenášet a uchovávat efektivně a především bezpečně. V případě přenosných zařízení tuto nestabilní poptávku pokrývají baterie, které se, jak víme díky Samsungu, občas mohou vymknout kontrole...

Nedovedu si představit, jakým jiným způsobem dostat energii do počítače nebo třeba do akumulátoru elektroauta než pomocí kabelu. Všichni máme díky chytrým telefonům a standardu Qi s bezdrátovým nabíjením bohaté zkušenosti. Kromě mobilů nabíjíme sluchátka, chytré hodinky, majitelé iPadu Pro či Air si bezdrátově nabíjejí své Apple Pencil, téměř nic dnes není problém. Ovšem, pokud se zamyslíme,

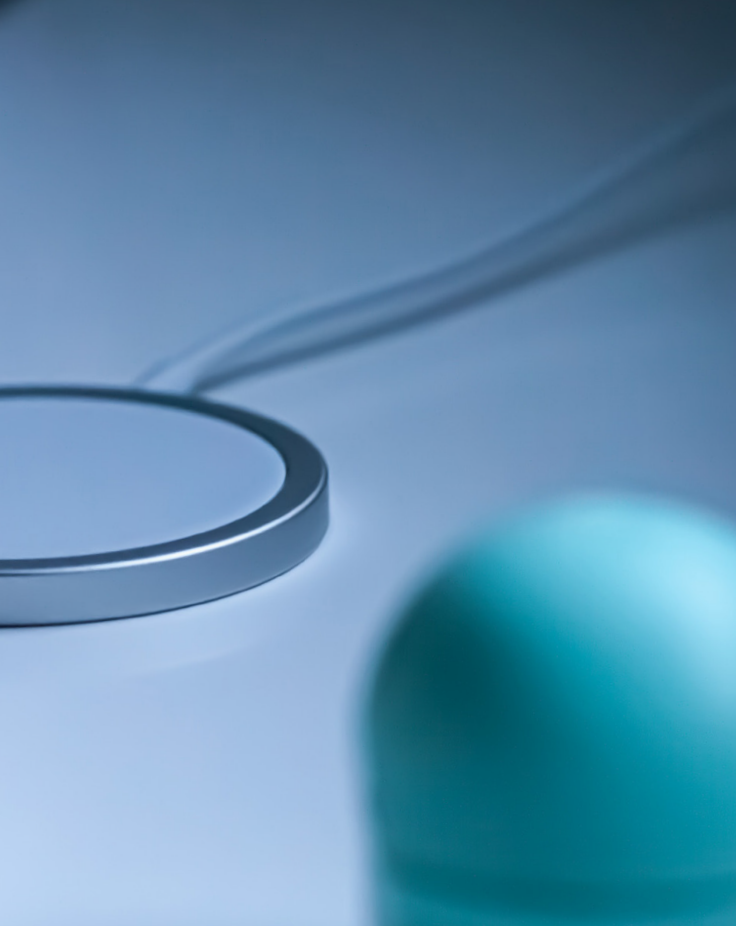

bezdrátové nabíjení je používáno pro napájení pouze velmi malých přenosných baterií. Bezdrátové nabíjení malých zařízení funguje úžasně, je mnohdy dokonce jedinou praktickou volbou – vyhnete se nevzhledným a nepraktickým konektorům. Pokud se ale dostaneme do oblasti větších telefonů, tabletů, počítačů a nedej bože aut, je nepředstavitelné přejít pouze na bezdrátový příjem energie. Je známo, že elektřina je bezdrátově vysílána a přijímána dvěma cívkami, které kromě tvorby někdy nebezpečného **elektromagnetického pole** produkují neuvěřitelné množství tepla a hlavně operují za stabilních podmínek. Je sice možné touto cestou rozumně objemnou baterii nabít, ale ne dlouhodobě přivádět energii. Kvůli teplu, které je zbytečným odpadem, je také nutné omezovat výkon takových nabíječek, které ho pak prostě nejsou schopné nabídnout dostatek. Každé bezdrátové nabíjení „velkého“ spotřebiče trvá dlouho, a pokud nikdo nepřijde na jiný způsob (jako jsme přes sto let neobjevili novou technologii baterie), stoprocentně bezdrátová budoucnost nikdy nepřijde. Pokud chceme v budoucnu jezdit elektroauty, dle mého názoru není realistické, že by se přes noc nabíjely třeba z jakési podložky. Okolo auta by bylo horko, napájení by bylo neuvěřitelně neefektivní a možná i nebezpečné. Jedinou rozumnou cestou je napojit kabel, který se o prázdnou baterii hravě postará.

CHCE TO POŘÁDNÝ VODIČ

Ať už k napájení či pro přenos dat je nejlepší použít pořádný vodivý materiál, tedy kabel a fyzický konektor. A to především v případech, kdy opět potřebujeme připojení konstantní, výkonné a vyžadujeme velmi rychlý přesun velkého množství dat. Základním příkladem je připojení k internetu nebo výstupů vašeho počítače (tradičně monitor, ale patří sem i tiskárna, která vám za kabel při tisku složitých obrázků či PDF poděkuje). Kabely propojující váš počítač s monitorem, ať už je to HDMI, DisplayPort nebo Thunderbolt, umožňují přenos stovek i tisíců megabytů za vteřinu, díky čemuž vidíme obraz bez zpoždění a hlavně tak, jak má vypadat. Nedochází k žádnému zkreslení ani zpoždění, která jsou v případě monitorů zcela nežádoucí. Určitě znáte veškerá řešení typu Luna Display či Sidecar od Applu, případně jste zkoušeli sdílet obrazovku na své Apple TV. Řešení existuje dokonce i pro uživatele Windows zvané **AirParrot**, které vám umožní na Apple TV sdílet obrazovku vašeho PC a osobně ho mohu jen doporučit. Všechno jsou to bezdrátová řešení sdílení obrazovky na jiné zařízení nebo pro rozšíření vaší obrazovky pomocí jiného zařízení, zpravidla iPadu. Spojení je zprostředkováno pomocí Wi-Fi a i když svoji úlohu zobrazovacího zařízení splní, všechny výše zmíněné způsoby mají jednoho

společného jmenovatele – zpoždění a nízkou obnovovací frekvenci.

I když máte Apple TV připojenou k drahému routeru, nejste ani při sdílení obrazovky iPhone schopní dosáhnout takového datového toku, abyste odstranili zpoždění a zachovali kvalitu obrazu i plynulost. Applu se především se sluchátky povedlo nemožné, ale ani on zde není schopen odstranit neduhy, které vzniknou bezdrátovým spojením dvou zařízení přes třetí, byť sdílení obrazovky na Apple TV funguje v rámci ekosystému absolutně nejlépe. Pochopitelně ani AirParrot není schopen latenci odstranit, ale když uvážíme, jak moc si platformy Windows a macOS nerozumí, spojení je překvapivě responzivní a především stabilní! Na Apple TV je možné z počítače přehrávat film a pohodlně ho sledovat. Nenarazíte na kostičkování, sekání či přeskakování snímků. Klobouk dolů. Z dlouhodobého hlediska je ale používání neustále zpožděného displeje nepřijemné. Nemusíme ani mluvit o hraní her, kde je rychlá reakční doba klíčová, zpožděný je každý posun po obrazovce a určitý zlomek sekundy trvá i zobrazit napsaný text, protože obrazovka se obnovuje jako celek, ne pouze po částech. Proto vás musím zklamat, pokud sníte o absolutně bezdrátové budoucnosti, nebo toužíte mít okolo počítače minimum kabeláže. Jediným řešením je něco podobného

tomuto, jelikož váš monitor se bez kabelu neobejde, stejně jako se bez něj neobejde ani monitor vašeho MacBooku či televize. Můžete pouze investovat energii do úhledného zakrytí veškerých kabelů, protože aspoň jeden až dva tam vždy budou.

Připojení k internetu či obecně přesun objemných souborů funguje nejlépe opět prostřednictvím fyzického propojení. Pokud jste kompetitivní hráč a potřebujete odstranit latenci opravdu na všech úrovních vašeho systému, musíte být připojen do zdi. Jestliže jste tak vytrénovaný, že vám 240 Hz vašeho monitoru dá kompetitivní výhodu oproti trapáckým 144 Hz, zpoždění signálu o několik milisekund způsobené vaší bytí velmi výkonnou Wi-Fi vás může klidně stát několik nevynucených úmrtí a následnou prohru. Latence blížící se nule je dosažitelná jedinečně přes (ideálně) optický ethernet, stejně jako opravdu nejvyšší rychlosti stahování a nahrávání. Doma mám internetový tarif 100/40 Mb/s, jsem všemi zařízeními připojen bezdrátově a osobně si vůbec nestěžuji, ale dovedu si představit scénáře, kdy se hodí každá milisekunda i megabit. Youtuberi a jiní tvůrci obsahu potřebují mít své velice objemné **datové archivy** okamžitě k dispozici, k čemuž slouží jak rychlé disky, tak propojení buď přes Thunderbolt, nebo 10Gb ethernet. Ano, právě proto ho Apple v některých počítačích nabízí a právě

těmto okrajovým uživatelům je určen. Já ale youtuber nejsem a můj internetový tarif v žádném případě nevytěžuje na maximum ani můj router, ani Wi-Fi moduly ve všech zařízeních v naší domácnosti, tudíž skutečně není co řešit. Nemusí mě ani zajímat, že mám domů toto připojení přivedeno vzduchem, protože jsem blízko vysílače a při běžném používání to jako laik nejsem schopen poznat.

BEZ DRÁTŮ SE ŽIJE LÉPE

Jedinou oblastí, kde má odstranění kabelů skutečně skvělý dopad a přináší mnoho výhod, je jednodušší příslušenství a primitivní periferie počítače. Bavíme se o všem od dálkového ovládání přes bezdrátové klávesnice a myši až po sluchátka a reproduktory, přičemž u sluchátek a reproduktorů můžeme opět docela narazit. Ty jediné se totiž opět potýkají s docela velkým datovým tokem, tudíž je s těmito zařízeními opět možné narazit na stejné problémy jako s bezdrátovou zobrazovací technikou. Bojujeme se zpožděním a také s dosahem, protože k bezdrátovému zařízení je v tomto případě často nutné držet se relativně blízko. Ke sluchátkům a reproduktorům se většinou připojujeme přímo, tudíž pro nejlepší reprodukci není záhodno opouštět místnost, schovávat se za tři železobetonové zdi nebo se pohybovat v rádiu větším než 10–15 metrů. Čím dále jsme a čím

víc se budeme izolovat od signálu, tím hůř se bude vlnám Bluetooth dařit dorazit do cíle. Bluetooth se navíc dělí na několik tříd, které operují s jinými parametry a slouží tak odlišným účelům. Máme Bluetooth zaměřené na krátké vzdálenosti, což se i projevuje lepším datovým tokem, na druhou stranu tu pak máme Bluetooth s delším dosahem, které ale neumí přenést takovou kvalitu signálu. Opět se pohybuje v mezích fyziky a je to volba mezi jedním nebo druhým.

Jak už jsem výše avizoval a věnoval jsem tomu i notnou část svého [posledního článku](#), v tomto případě se Applu povedlo skutečně něco neuvěřitelného. Apple díky implementaci speciálního čipu pro sluchátka nejen že dosáhl vysoké kvality signálu, ale podařilo se mu ji udržet i v mnohem větších vzdálenostech od zdroje a navzdory mnohem horším podmínkám. Majitelé AirPods nebo sluchátek Beats mi dají za pravdu, že se s nimi dá bez ztráty kvality signálu až nepřírodně daleko vzdálit od iPhone, než o signál definitivně přijdete. Čip totiž není pouze hloupým pasivním přijímačem signálu, ale dovede s telefonem komunikovat, proto sluchátka pravděpodobně dovedou průběžně měnit parametry signálu, aby byl co nejlepší. Apple o této technologii tradičně velmi málo mluví, ale takový mechanismus by dával perfektní smysl. Krom toho jsou

obě sluchátka díky čipu absolutně autonomní a fungují de facto nezávisle na sobě, což se konkurenci pomocí tradičních metod jen velmi těžko napodobuje (a třeba konkrétně sluchátka Niceboy na tom troskotají), a dovedou se ladně přepojovat od jednoho zařízení ke druhému. Úplně nejlepší ale je, že je to všechno umožněno za relativně minimální spotřeby baterie, s čímž bojují všichni, tudíž sluchátka vydrží dostatečně dlouho hrát a krabička nabízí kapacitu na několik plných nabití. Všechny problémy odstraněny, je to prostě paráda. Nikoho proto nepřekvapuje, že jsou AirPods **nejprodávanějšími sluchátky** na světě.

QI JAKO BONUS

Primitivní bezdrátové příslušenství je bezpochyby nejlepším výdobytkem, jehož jsme se mohli v posledních letech dočkat. Všichni to akceptujeme a rozumíme, proč do počítače musí vést napájecí kabel, ale taky se rádi zbavíme všech přebytečných kabelů, s nimiž jsme nuceni manipulovat. Kabely myši a klávesnic jsou na vašem minimalistickém pracovním stole nejen rušivé, ale hlavně nepraktické, a proto mám pro vás skvělou zprávu. Můžeme oslavovat, koupí bezdrátové klávesnice či myši neztra-

v podstatě s jakýmkoli počítačem. O stavu baterie mě informuje software a myš je možné během pár minut kdykoliv dobít. Kdysi jsem vlastnil jinou bezdrátovou myš a ta tehdy vydržela skutečně jen dva tři dny používání. Jakmile jsme se ale s myšmi i klávesnicemi dostali přes 50 hodin, vůbec není co řešit. Baterie klesá pomalu, 70 hodin používání představuje s vestavěnými šetřicími režimy i týdenní používání a esem v rukávu je kompatibilita s nabíječkami Qi. U tohoto příslušenství to považuji za nejlepší implementaci Qi vůbec, i za cenu mírně vyšší hmotnosti. Nemusím nikdy zapojovat kabel do stále velmi oblíbeného microUSB, prostě myš podle nálady na pár desítek minut pohodím na nabíjecí podložku (která v tomto případě dodá stejný proud jako kabel) a je zase připravená k použití. Je to přesně ten případ, kdy výhody bezdrátu perfektně vyváží nutnost nabíjet (či měnit baterie, které ale vydrží neporovnatelně déle), a to se mi moc líbí.

ZÁVĚR

Je patrné, že ne všechna bezdrátová zařízení jsou si rovna. Pokud se bavíme o současném bezdrátovém nabíjení telefonů, je samozřejmé, že nikdy

Jak víte, Apple v této oblasti opět naprosto s přehledem vede, když svůj Magic Trackpad, Keyboard nebo Mouse v podstatě nemusíte nabíjet, jak je rok dlouhý.

títe v podstatě nic na jejich funkčnosti. Bezdrátové myši i klávesnice jsou vybavovány identickými komponenty, které i přes absenci kabelu opravdu předvádějí stejnou práci – při přenosu signálu na tak krátkou vzdálenost nepřináší kabel žádnou hmatatelnou výhodu. Bez drátu neztratíte ani dobu odezvy, ani pohodlí, zkrátka jako uživatel amatér i profesionál nepoznáte z používání rozdíl. Je to až neuvěřitelné, že u tohoto hardwaru je jediným rozhodujícím faktorem skutečnost, že svou bezdrátovou klávesnici a myš musíte čas od času nabít.

Jak víte, Apple v této oblasti opět naprosto s přehledem vede, když svůj Magic Trackpad, Keyboard nebo Mouse v podstatě nemusíte nabíjet, jak je rok dlouhý, ale situace se především v posledních letech výrazně zlepšila i u konkurence. Moje bezdrátová herní myš není v žádném ohledu odlišná od drátových ekvivalentů, a přesto vydrží podle výrobce nabitá až 70 hodin. Připojena není jako produkty Applu přes Bluetooth, ale pomocí radiového přijímače v USB, je tudíž kompatibilní

nedosáhneme stejných výsledků jako s kabelem, byť je bezdrátové nabíjení bez problému možné. Uvidíme, třeba do toho Apple hodí vidle uvedením do praxe svého patentovaného nabíjecího ekosystému založeného na **MagSafe** a dráty rázem opustíme, ale upřímně tomu nevěřím. U stávajících technologií se musíme potýkat s příliš velkým množstvím tepla, což celou snahu o co nejrychlejší nabíjení kazí. Neobejdeme se ani bez datových kabelů, které vždy budou umožňovat stabilní nerušené připojení, dostatečně rychlé na jakoukoli činnost. Připlatit za bezdrát si ale s klidným srdcem můžete (spíš byste měli) u primitivního příslušenství, jako jsou sluchátka, myš či klávesnice. Neztratíte nic či pouhé minimum původní kvality, čehož si většinou ani nevšimnete. A to je, myslím si, primárním přínosem a náplní naší vize bezdrátové budoucnosti. Neotravovat se s kabely tam, kde nemusíme, ale účelově je použít tam, kde se bez nich neobejdeme. A už jsme tomu velmi blízko.

S Moovit víte, kdy vystoupit

Recenze ■ Martin Adámek

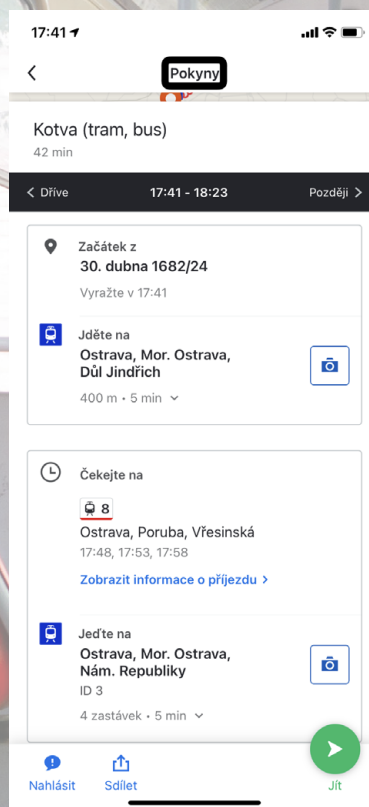
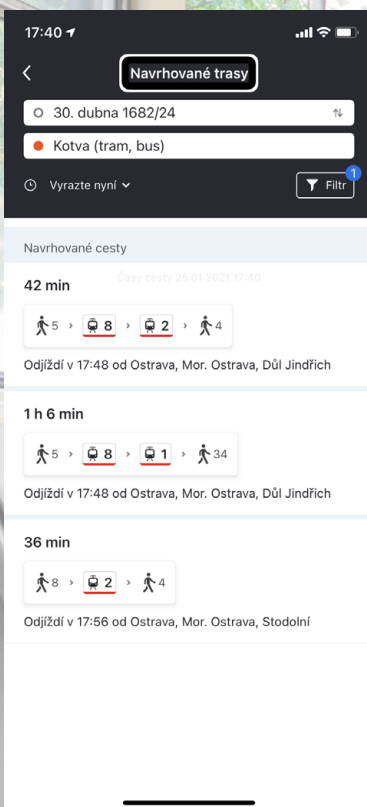
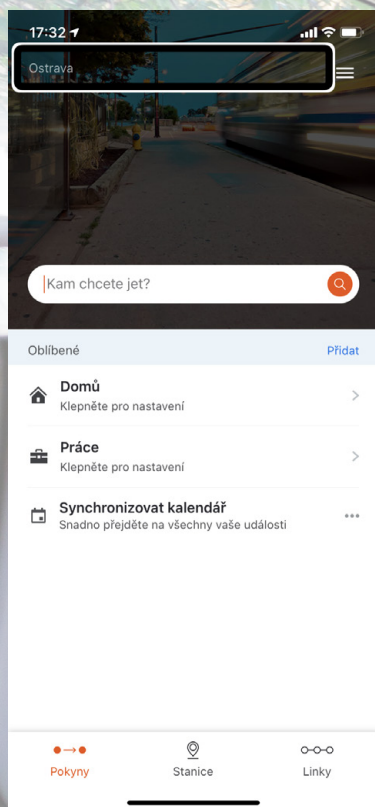
A nighttime photograph of a city street with tram tracks. The scene is illuminated by warm, glowing streetlights that create a starburst effect against the dark blue sky. In the background, there are multi-story buildings with lit windows. A tram is visible in the lower left, blurred by motion. The overall atmosphere is urban and serene.

Situaci, kdy jsme potřebovali zjistit odjezd nejbližšího spoje, či si předem naplánovat spojení v nějakém městě, zná určitě každý z nás. Pomocníkem v takových situacích může být internet, kde hledáme spoje skrze vyhledávače, anebo aplikace určené k vyhledávání spojů.

Jsem zastáncem druhé varianty a ve svém iPhone mám takovýchto aplikací několik. Jedná se o Jízdní řády od Seznamu, IDOS, CG Transit a Moovit. A právě posledně jmenovaná je tématem tohoto článku.

MOOVIT VYHLEDÁVÁ I NAVIGUJE

Zatímco některé aplikace vyhledávají pouze spojení, jiné vám k nim naplánují i cestu. A přesně tuto funkci Moovit má. Jakmile poklepete na tlačítko Přidat, objeví se vám editační pole, do něhož zadáváte cílovou stanici či adresu. Dále můžete nastavit čas odjezdu či příjezdu, a je hotovo. Jakmile potvrdíte, objeví se vám seznam nabízených spojení z nejbližší zastávky. Výchozím bodem je vždy vaše aktuální poloha. Pokud se v daném místě neorientujete, nevádí. Moovit vám cestu na danou zastávku ukáže a zároveň k tomu připočte i potřebný čas. Moovit tak částečně zastává i funkci navigace. Totéž platí

o cíli vaší cesty. Pokud se jedná o nějakou adresu, Moovit vás po vystoupení z dopravního prostředku opět bude navigovat až do cíle.

PŘIPRAVTE SE, BUDEME VYSTUPOVAT

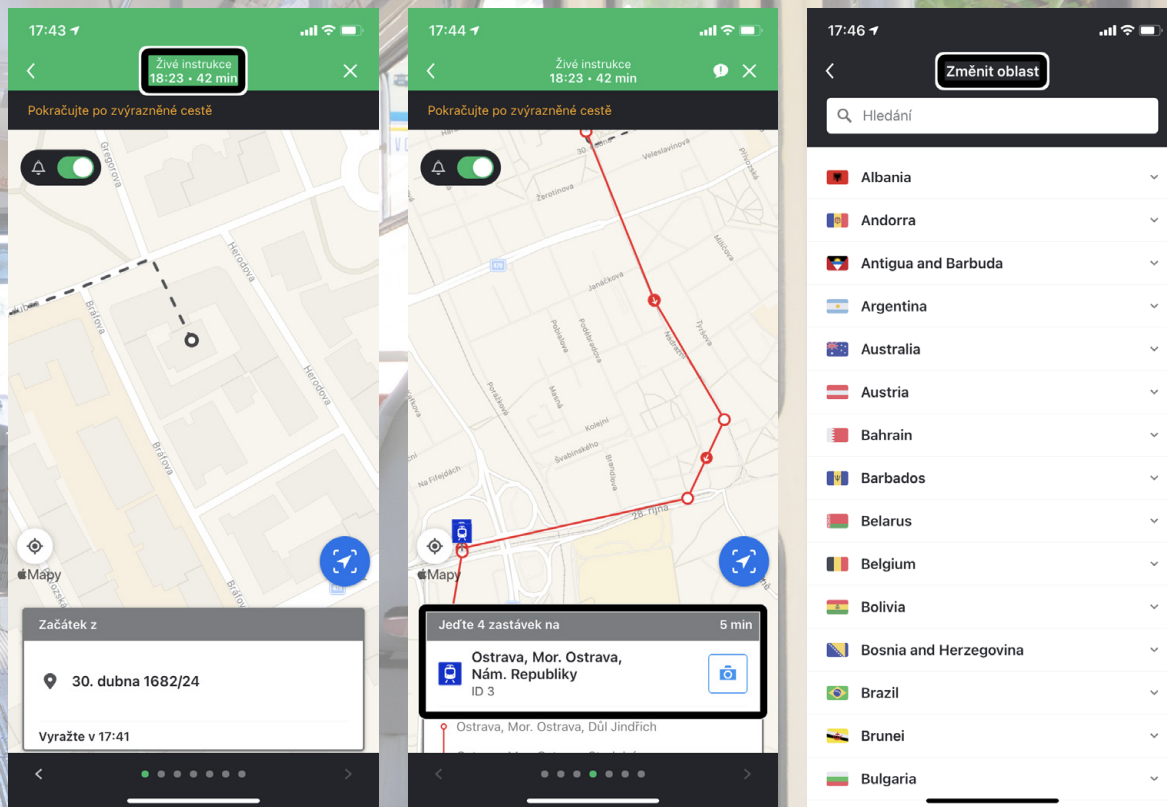
Výše zmíněný popis není ničím ojedinělým. Obdobnou funkci v podobě navigace k zastávce či na cílovou adresu disponují například Jízdní řády od Seznamu. Jedna vychytávka se však u aplikace Moovit přesto najde. Jedná se o upozornění k výstupu. Máte-li v uších AirPods, pak na blížící se výstupní stanici budete upozorněni interním hlasem aplikace, v případě, že AirPods nemáte, přijde vám oznámení do iPhoneu či Apple Watch. První oznámení obdržíte v okamžiku, kdy se spoj bude blížit do předposlední stanice vaší cesty. Na iPhone či Apple Watch vám přijde zpráva: „Váš cíl se blíží, zbývají 2 zastávky.“ Vy tak víte, že je čas se začít poohlížet po cestě ke dveřím. Jakmile spoj

nechá předposlední zastávku za zády, obdržíte zprávu: „Připravte se, další zastávka je vaším cílem.“ Vy si tak v přeplněné tramvaji začnete klestit cestu k východu, a jakmile tramvaj zastaví, Moovit vám oznámí: „Jste v cíli, čas vystoupit.“ Tuhle vychytávku považuji za velmi užitečnou. Přijde vhod například v situacích, kdy v nějakém městě cestujete poprvé a na prstech si nenápadně odpočítáváte zastávky do cíle. S Moovit můžete prsty nechat v klidu, nerušeně se kochat zákoutími daného města a vše nechat na aplikaci. Zkoušel jsem opakovaně v rámci MHD Ostrava a notifikace fungovaly spolehlivě.

DŮVĚŘUJ, ALE PROVĚŘUJ

Přečtete-li si popis aplikace Moovit na App Store, pak se dozvíte, že se jedná o aplikaci použitelnou takřka kdekoliv na světě, uživatelsky velmi oblíbenou a že o její spolehlivosti není nejmenších pochyb.

Když v nějakém městě cestujete poprvé, na prstech si nenápadně odpočítáváte zastávky do cíle. S Moovit můžete prsty nechat v klidu a nerušeně se kochat zákoutími daného města.

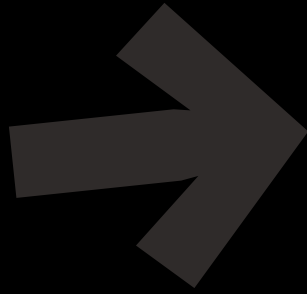
A tady nastává kámen úrazu. Z mé zkušenosti se o spolehlivosti dá mluvit pouze zčásti. Tou částí jsou zmíněná upozornění k výstupu. Mnohem horší už to však je s vyhledáváním potřebných spojů. Spojte to sice najde, časy jejich odjezdů jsou však v aplikaci Moovit poněkud jiné, než časy skutečné. Spoléhát se proto v tomto směru na Moovit by se nemuselo vyplatit. Poněkud zvláštní je taky vyhledávání spojů s přestupy. Aplikace Moovit mi vždy nabídla snad tu nejsložitější variantu. Pro okružní jízdu Ostravou naprosto ideální, pro co nejsnazší cestu však nikoliv. Danou trasu s přestupy jsem porovnával s dalšími aplikacemi v mém iPhone, a zatímco Jízdní řády, IDOS a CG Transit se ve vyhledání té nejjednodušší trasy s přestupy naprosto shodly, Moovit si jde svou cestou a navrhne vám snad tu nejsložitější variantu. A jak jsem zmínil, časy odjezdů se zde také neshodují s časy skutečnými. Tyto chyby jsem nahlásil vývojáři, a ačkoliv se mi dostalo ujištění, že vše prověří a zapracují na jejich odstranění, nezměnilo se vůbec nic, a to i přes již několik vydaných aktualizací.

ČÍM TEDY VYHLEDÁVAT

Možná si teď kladete otázku, proč zde recenzuji aplikaci, kterou v konečném důsledku zpochybňuji. Za benefit zde považuji ona upozornění k výstupu.

Chcete-li mít jistotu, že se nedobrovolně neoctnete na konečné, pak je Moovit správná volba. Co ale s těmi časy odjezdů? V aplikaci máte na výběr z celé řady zemí a měst. Já zůstal v Česku a namísto své Ostravy vyzkoušel Prahu. V matičce Praze jsem zvolil náhodnou tramvajovou linku a výsledky aplikace Moovit porovnal s výsledky, které mi na téže trase ukázaly další 3 aplikace. A ejhle, tentokrát Moovit netrhal partu a vše ukázal zcela správně. Zdali se jednalo o šťastnou souhru událostí anebo je Moovit spolehlivý na všech pražských linkách, po tom jsem nepátral. Já si Moovit v iPhone nechávám pro jeho spolehlivé upozornění k výstupu. Vzhledem k mému zrakovému handicapu se jedná o užitečný doplněk při cestování v místech, která mi nejsou zcela známa. Jednoduše si v aplikaci vyhledám požadovaný spoj, nepřesné časy ignoruji, potvrdím spuštění hlasových instrukcí, a je hotovo. O včasné informování k výstupu se stará GPS, takže jestli vám Moovit ukáže odjezd o 2 minuty dříve či později, na tom nezáleží. Pro spolehlivé informace o odjezdu volím nejčastěji CG Transit či seznamácké Jízdní řády. Rozhodně však netvrdím, že Moovit uvádí nepřesné časy v celém Česku, viz moje zkušenost s Prahou. Chcete vyzkoušet a rázem poznáte, na čem jste. Nyní znáte klady i zápory aplikace Moovit, a je pouze na vás, zda jí dáte šanci.

NEXT

INFINI

50

INFINI CAM

